

saaledes at Aabnings- og Lukningstiden kan fastsættes forskelligt for de forskellige Forretningsgrene, for de forskellige Aars-tider og for de forskellige Dage i Ugen; saadan Vedtægt kan ikke fastsættes, ifald en Tredjedel af de fastboende Næringsdrivende, hvis Bedrift vilde omfattes af Vedtægten, erklære sig imod samme. — En lignende fakulativ Ordning, der vilde medføre en væsentlig Ulighed mellem de forskellige Handelsfag og mellem Forholdene i de enkelte Kommuner, har man imidlertid ikke ment at burde bringe i Forslag, da det fra Handels-Organisationernes Side stærkt og enstemmigt er fremhævet, at der ønskes en *obligatorisk* Regel om tvungen Lukning, gældende for *hele* Landet til *enhver Tid af Aaret* og for *enhver Art* af Handelsvirksomhed, som ikke efter sin særlige Beskaffenhed maa erkendes egnet til Undtagelse, jfr. de i Bilag B. under Nr. 1—5, 7 samt 9—11 anførte Udtalelser.

Med Hensyn til de i udenlandsk Lovgivning gældende Bestemmelser bemærkes iøvrigt følgende:

I *Tyskland* skulle ifølge „Gewerbeordnung“ (1900), Afsnit VI, § 139 c. ff., offentlig tilgængelige Udsalgssteder være lukkede for Køb og Salg fra Kl. 9 Aften til Kl. 5 Morgen. Det er dog tilladt at betjene Kunder, som ved Butikkens Lukning ere til Stede i samme. Udover Kl. 9 Aften maa Udsalgssteder kun være aabne for Køb og Salg:

a) i uforudsete Nødstilfælde;

b) hvert Aar i højst 40 Dage, der fastsættes af den stedlige Politimyndighed, dog længst til Kl. 10 Aften;

c) i mindre Byer samt i Landkommuner paa enkelte Ugedage, hvor Forretningslivet efter Administrationens Skøn særligt koncentrerer sig. — I det Tidsrum, i hvilket Udsalgssteder skulle være lukkede, er Falbyden af Varer paa offentligt Sted forbudt.

Ifølge Andragende af mindst $\frac{2}{3}$ af de Handlende kan den overordnede administrative Myndighed — for en enkelt Kommune eller flere umiddelbart sammenhængende Kommuner — bestemme, at offentlig tilgængelige Udsalgssteder for alle eller enkelte Arter af Forretninger i et bestemt Tidsrum eller hele Aaret igennem skulle være lukkede i Tiden mellem Kl. 8 Aften og Kl. 7 Morgen. I samme Tidsrum forbydes da offentligt Salg af den Art Varer, som føres i de paagældende Forretninger.

Ifølge *engelsk* Lovgivning ere de stedlige Myndigheder beføjede til at paabyde

Butikslukning i 5 Ugedage Kl. 7 Aften samt paa 1 Ugedag Kl. 1 Eftermiddag, for saa vidt $\frac{2}{3}$ af de paagældende Butiksindehavere meddele Samtykke dertil. I *Frankrig* ere Handels- og Butiksmedhjælpere inddragne under Fabrikinspektionen. I *New Zealand* er den lovbundne Lukketid for alle Forretninger, der beskæftige mindst 2 Personer, paa de 4 Ugedage senest Kl. 6 Aften, paa 1 Dag senest Kl. 9 Aften og paa 1 Dag senest Kl. 1 Eftermiddag; Medhjælpere og Lærlinge maa ikke beskæftiges udover en halv Time efter Lukketid.

Med Hensyn til den danske Lovgivning bemærkes, at en lovmæssig Indskrænkning i Børns og unge Menneskers Anvendelse til Arbejde for Industriens Vedkommende allerede i vidt Omfang er gennemført ved den gældende Fabriklovgivning (jfr. Lov Nr. 71 af 11. April 1901), medens der ved Helligdagslovgivningen (Lov Nr. 134 af 22. April 1904) er tilsikret ogsaa voksne Arbejdere en ugentlig Hviledag. Det foreliggende Lovforslag indeholder kun en — særligt i Handelsstandens Interesser begrundet — videre Udvikling af vor Lovgivnings Regler om Arbejderbeskyttelse.

Til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skulle følgende særlige Bemærkninger fremsættes:

Til § 1.

Inddragelsen af Barber- og Frisørvirksomhed under Lovens Regler skyldes det derom fremsatte Ønske fra de paagældende Næringsdrivendes Kreds (jfr. Bilag B., Nr. 15).

Angaaende den i Paragrafens 1. Stykke fastsatte Lukketid bemærkes, at man ønsker det for rettest ikke blot at paabyde Butikkens og Lageres Lukning Kl. 8 Aften, men tillige at kræve, at Lukningen skal vedvare indtil Kl. 4 Morgen, hvorved det forhindres, at Forretninger, som efter deres Art og Beliggenhed kunne forvente Søgning i Nattetimerne, efter stedfunden Lukning Kl. 8 paany aabne deres Udsalgssted f. Eks. Kl. 12 Nat, hvorved Lovens Formaal og Virkning væsentlig vilde indskrænkes.

For Søn- og Helligdages Vedkommende haves der allerede i Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdag Nr. 134 af 22. April 1904 (§ 2) Hjemmel til at forbyde Handel hele Søndagen, altsaa i Tiden fra Kl. 12 Lørdag Nat til Kl. 12 Søndag Nat. Af dette Tidsrum vil Tiden fra Lørdag Nat Kl. 12